

EBA/GL/2022/01

13 januari 2022

Riktlinjer

för förbättring av möjlighet till resolution
för institut och resolutionsmyndigheter

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 ¹. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansinstituten med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna beskrivs EBA:s syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionsrätten bör tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter, enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, som berörs av riktlinjerna ska söka följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 08.06.2022. Om ingen sådan anmälan inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med hänvisningen EBA/GL/2022/01. Anmälningar ska skickas in av personer med befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på deras behöriga myndigheters vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste också rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats enligt artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer specificeras de specifika resolutionsåtgärder som institut och resolutionsmyndigheter bör vidta för att förbättra möjligheterna till resolution av institut, grupper och resolutionsgrupper inom ramen för resolutionsmyndigheternas bedömning av möjligheten till resolution enligt artiklarna 15 och 16 i direktiv 2014/59/EU².

Tillämpningsområde

6. Dessa riktlinjer är inte tillämpliga på institut som omfattas av förenklade skyldigheter för resolutionsplanering enligt artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
7. Dessa riktlinjer är inte tillämpliga på institut vars resolutionsplan föreskriver att de ska avvecklas under ordnade former enligt tillämplig nationell lagstiftning. Om strategin ändras, särskilt från likvidation till resolution, bör riktlinjerna tillämpas fullt ut så snart som möjligt och senast tre år efter dagen för godkännandet av resolutionsplanen, inklusive den nya resolutionsstrategin.
8. Resolutionsmyndigheterna får besluta att tillämpa dessa riktlinjer helt eller delvis på institut som omfattas av förenklade skyldigheter för resolutionsplanering eller på institut vars resolutionsplan föreskriver att de ska avvecklas under ordnade former enligt tillämplig nationell lagstiftning. Resolutionsmyndigheterna får besluta att tillämpa vissa resolutionsverktyg i dessa riktlinjer (t.ex. skuldnedskrivning) på institut vars planerade resolutionsstrategi inte förlitar sig på dessa verktyg.
9. När det gäller institut som inte ingår i grupper som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU³ är dessa riktlinjer tillämpliga på de enskilda instituten.
10. När det gäller institut som ingår i grupper som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU är riktlinjerna tillämpliga på både resolutionsenheter och dessas dotterföretag (resolutionsgruppnivå).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

Adressater

11. Dessa riktlinjer riktar sig till finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1093/2010 som är institut som är föremål för bedömning av möjligheten till resolution enligt artiklarna 15 och 16 i direktiv 2014/59/EU och till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i, v och viii i förordning (EU) nr 1093/2010 som utövar tillsyn över dessa institut i den mening som avses i artikel 2.5 andra stycket i den förordningen.

Definitioner

12. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i direktiv 2014/59/EU samma betydelse i riktlinjerna.

3. Genomförande

Ikraftträdandedatum

13. Dessa riktlinjer gäller från och med den **1 januari 2024**.

4. Riktlinjer för att förbättra möjligheten till resolution

4.1 Minimikrav avseende struktur och verksamhet enligt artikel 27 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075

4.1.1 Operativ kontinuitet

13. Instituterna bör ha operativa arrangemang för att säkerställa kontinuitet i de tjänster som stöder kritiska verksamheter och kärnaffärsområden (betecknade "kritiska tjänster" respektive "väsentliga tjänster") som behövs för ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin och eventuella därpå följande omstruktureringar. Dessa benämns tillsammans "relevanta tjänster". Vidare bör instituten ha tillgång till de operativa tillgångar och den personal som är nödvändig vid resolution och för att underlätta omstrukturering.

14. Beaktat de på varandra följande stegen i resolutionsbarhetsbedömningen enligt artikel 23 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 bör resolutionsmyndigheten, när den fastställer resolutionsstrategin, först beakta organisation, affärsmodell och de olika tjänstemodeller som ett visst institut eller en viss grupp använder och hur de samverkar. Som ett nästa steg, utan att det påverkar institutens oberoende när det gäller att välja den modell⁴ för tillhandahållande av tjänster som bäst passar deras verksamhet, bör instituten, i linje med den redan fastställda resolutionsstrategin, visa att deras modell för tillhandahållande av tjänster faktiskt stöder resolutionsstrategin.

Kartläggning av kärnaffärsområden och kritiska verksamheter

15. Instituterna bör identifiera relevanta tjänster, operativa tillgångar samt personal och kartlägga dem mot kritiska verksamheter, kärnaffärsområden och legala enheter (som tillhandahåller och tar emot tjänsterna). Kartläggningen bör omfatta åtminstone den information som krävs enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624⁵.

16. Den kartläggning som avses ovan bör ingå i ordinarie affärsprocesser, vara heltäckande och uppdateras regelbundet.

Avtalsbestämmelser

17. Instituterna bör se till att villkoren i servicenivåavtalen om tillhandahållande av tjänster och prissättning inte ändras enbart till följd av att en avtalspart (eller ett närstående företag till en avtalspart) försätts i resolution. Det innebär att de risker som är förknippade med tredjepartskontrakt som regleras av tredjelandslagstiftning också bör beaktas för att säkerställa att de inte hindrar institutens möjligheter till resolution. Mer specifikt bör instituten se till att relevanta kontrakt för tjänster som tillhandahålls av gruppintern leverantörer och tredjepartsleverantörer säkerställer följande (så länge som väsentliga skyldigheter fortsätter att uppfyllas):

- a. Avtalen får inte sägas upp, upphävas eller ändras på grund av resolution (inbegripet omstrukturering enligt artikel 51 i direktiv 2014/59/EU).
- b. Möjligheten för tjänstemottagaren eller resolutionsmyndigheten att överföra tillhandahållandet av tjänsten till en ny mottagare på grund av resolution (inbegripet omorganisation enligt artikel 51 i direktiv 2014/59/EU).

⁴ Till exempel i) tillhandahållande av tjänster genom delning inom en reglerad juridisk person, ii) tillhandahållande av tjänster av ett gruppinternt tjänstebolag, iii) tillhandahållande av tjänster av en extern tjänstleverantör.

⁵ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624 av den 23 oktober 2018 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av tekniska genomförandestandarder när det gäller förfaranden, standardformulär och mallar för den information som ska lämnas för upprättandet av resolutionsplaner för kreditinstitut och värdepappersföretag, och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1066 (EUT L 277, 7.11.2018, s. 1).

- c. Stöd vid överföring eller avslutande som sker i resolution (inbegripet omorganisation enligt artikel 51 i direktiv 2014/59/EU) under en rimlig period (t.ex. 24 månader) av den nuvarande tjänsteleverantören och på samma villkor.
- d. Fortsatt tillhandahållande av tjänster till en avyttrad enhet vid resolution (inbegripet rekonstruktion enligt artikel 51 i direktiv 2014/59/EU), under en rimlig tidsperiod efter avyttringen – t.ex. 24 månader.

18. Instituterna bör se till att relevanta tjänster kan upprätthållas vid genomförandet av resolutionsstrategin, inbegripet omstruktureringsplanen för verksamheten.

19. Om instituten, trots sina ansträngningar, inte kan uppnå "resolutionsresiliens" genom avtalsvillkor som säkerställer de villkor som förtecknas i punkt 17, bör de ge den berörda resolutionsmyndigheten tillräcklig motivering till varför kontrakten inte kunde ändras och föreslå potentiella alternativa strategier, såsom att flytta till leverantörer som möjliggör villkor för resolutionsresiliens.

20. Om institutet inte kan införa trovärdiga alternativa åtgärder för tredjelsavtal som utkontrakterats bör institutet förfinansiera kontrakten under en period som är lämplig för resolutionsstrategin (ej understigande sex månader). Likviditeten bör hållas åtskild och bestå av tillgångar av hög kvalitet.

Ledningsinformationssystem inom ramen för operativ kontinuitet

21. Instituterna bör kunna rapportera till resolutionsmyndigheterna om deras tillhandahållande eller mottagande av relevanta tjänster, med information som alltid är aktuell och tillgänglig. I detta syfte bör instituten ha heltäckande, sökbara och uppdaterade ledningsinformationssystem och databaser (tillsammans benämnt *tjänstekatalog*) som innehåller den information som krävs för att framgångsrikt tillämpa de verktyg som planeras för i resolutionsordningen, inbegripet information om ägande av tillgångar och infrastruktur, prissättning, avtalsenliga rättigheter och avtal samt utkontrakteringsarrangemang.

22. Instituterna bör dokumentera de relevanta avtalsarrangemangen för relevanta tjänster från både tredjepart och gruppinterna enheter⁶ och ha tydliga parametrar mot vilka tillhandahållandet av de relevanta tjänsterna kan övervakas på grundval av servicenivåavtalen. Instituterna bör också säkerställa att resolutionsmyndigheterna har tillgång till all information som krävs för att fatta lämpliga beslut och tillämpa sina resolutionsbefogenheter. Detta bör inbegripa uppgifter om de relevanta tjänsteleverantörerna och tjänstemottagarna, tjänstens art, dess prisstruktur (alternativt en uppskattning av kostnaden för interna tjänster), tydliga parametrar (kvalitativa/kvantitativa), avtalsfullgörandemål (eller motsvarande för interna tjänster), eventuella vidareleveranser till andra enheter eller underleverantörer till tredjepartsleverantörer, tillhörande licenser och väsentliga skyldigheter enligt avtalet (såsom betalning/leverans). Om motparten är belägen utanför EU bör institut beakta denna

⁶ Relevanta tjänster från gruppinterna enheter omfattar följande: i) de som tillhandahålls av enheter/avdelningar inom samma juridiska enhet (inom enheten), ii) de som tillhandahålls av en annan legal enhet i gruppen.

omständighet när den bedömer riskerna för den operativa kontinuiteten vid resolution. I detta fall bör institut särskilt bedöma i vilken utsträckning lagstiftningen i en EU-medlemsstat faktiskt är tillämplig på avtalet. Om relevanta tjänster inom enheten används bör dokumentationen underlätta identifieringen av tjänster och upprättandet av tillfälliga tjänsteavtal, om detta skulle krävas enligt den valda resolutionsstrategin.

23. Tjänstekatalogen bör innehålla detaljerad information om

- a. institutets tjänstekartläggning enligt beskrivningen i punkterna 15 och 16, inbegripet en beskrivning av tjänsternas karaktär,
- b. relevanta tjänster, till följd av analysen av i) hur betydande effekterna av avbrottet i tjänsterna är, och ii) deras utbyttbarhet,
- c. kostnader eller pris (om mer relevant) förknippat med tillhandahållandet av tjänsterna (se även punkterna 31 och 32),
- d. kopplingen till de avtalsarrangemang som reglerar de relevanta tjänsterna och stödresurserna (t.ex. operativa tillgångar). Om flera kontrakt regleras av ett ramavtal, omfattande den information som krävs enligt punkt 23, får instituten i tjänstekatalogen och avtalsdatabasen endast ta med ramavtalet, förutsatt att de kan identifiera alla kontrakt som ingår under respektive ramavtal och att de relevanta resolutionsmyndigheterna inte motsätter sig detta.

24. Tjänstekatalogen bör vara sökbar. Informationen bör enkelt kunna hämtas enligt kriterier som är relevanta för resolutionsändamålen och kunna producera detaljerade rapporter avseende de olika dimensionerna.

25. Institutet bör ha ett omfattande och sökbart register över kontrakt som betjänar alla relevanta tjänster, både interna och utkontrakterade. Registret bör uppdateras regelbundet och göras tillgängligt utan dröjsmål.⁷

26. Institutet bör visa denna förmåga för resolutionsmyndigheten som en del av övningar.

Ekonomiska resurser för att säkerställa operativ kontinuitet

27. Institutet bör övervaka de finansiella resurser som finns tillgängliga för gruppinterna leverantörer av relevanta tjänster och för att säkerställa betalning till tredjepartsleverantörer. De finansiella resurserna bör vara tillräckliga för att stödja operativ kontinuitet för kritiska verksamheter och kärnaffärsområden i resolution, innefattande både stabiliserings- och omstruktureringsfasen.

28. Institutet bör säkerställa att relevanta tjänsteleverantörer är finansiellt motståndskraftiga vid resolution. Om relevanta tjänster tillhandahålls av en oreglerad gruppintern enhet bör

⁷ De särskilda fält som ska anges i avtalsdatabasen finns i bilaga 3.

tjänstemottagaren se till att tjänsteleverantören har tillräckliga likvida resurser separerade från andra gruppstillgångar som motsvarar minst 50 procent av de årliga fasta omkostnaderna, vilket bör beräknas enligt artikel 1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/488⁸. Om relevanta tjänster tillhandahålls externt bör instituten vidta lämpliga due diligence-granskningar för att bedöma tredjepartsleverantörens finansiella motståndskraft.⁹

Prissättningsstruktur

29. Instituterna bör se till att kostnads- och prissättningsstrukturerna för relevanta tjänster är förutsägbara, transparenta och fastställda enligt armlängdsprincipen. I förekommande fall bör tydliga kopplingar upprättas mellan den ursprungliga direkta kostnaden för tjänsten och den allokerade kostnaden. Institutionerna bör därför kunna förklara hur kostnaderna för de relevanta tjänsterna har fördelats internt. Syftet är att på förhand ge säkerhet kring de kostnader till vilka tjänster kommer att kunna fortsätta tillhandahållas i samband med resolution och underlätta beslutsfattandet under omstruktureringsfasen.

30. Instituterna bör säkerställa att ingen ändring av kostnads- eller prisstrukturen för tjänster sker enbart till följd av att tjänstemottagaren försätts i resolution. Arrangemanget stöder den finansiella bärkraften hos en gruppintern tjänsteleverantör eller säkerställer att dokumentationen kan ligga till grund för ett externt kontrakt i det fall att en enhet som tillhandahåller en relevant tjänst omstruktureras vid resolution.

Beredskapsarrangemang för nyckelpersonal och know-how

31. Instituterna bör säkerställa att relevanta tjänster är operativt motståndskraftiga och har tillräcklig kapacitet i fråga om personal och expertis för att stödja både resolution och omstrukturering efter resolution. Relevanta externa tjänsteleverantörer bör vara föremål för due diligence enligt avsnitt 12.3 i EBA:s riktlinjer om utkontraktering¹⁰.

32. När det gäller hur interna relevanta tjänsteleverantörer (både inom en grupp och inom en enhet) kan uppfylla kraven i föregående punkt bör instituten ha dokumenterade planer för att bidra till att säkerställa att relevanta roller förblir tillräckligt bemannade vid resolution. Detta inkluderar planer för att behålla personal med beskrivningar av åtgärder som kan vidtas inför och under resolution för att begränsa risken att personal i relevanta befattningar lämnar sina tjänster, planer för ersättare som säkerställer att alternativ personal med lämpliga färdigheter och kunskaper finns tillgänglig för att fylla relevanta befattningar som riskerar att förbli vakanta i resolution och arrangemang för att hantera risker som är förknippade med personal som (i förekommande fall) utför uppgifter i mer än ett grupp företag.

⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/488 av den 4 september 2014 om ändring av delegerad förordning (EU) nr 241/2014 vad gäller kapitalbaskrav för företag baserade på fasta omkostnader (EUT L 78, 24.3.2015, s. 1).

⁹ Se t.ex. den metod som beskrivs i avsnitt 12.3 i EBA:s riktlinjer om utkontraktering (EBA/GL/2019/02).

¹⁰ EBA/GL/2019/02.

Tillgång till operativa tillgångar

33. Instituterna bör säkerställa att tillgången till operativa tillgångar (för relevanta leverantörer av delade tjänster, serviceenheter, affärsenheter och myndigheter) inte störs av fallissemang eller resolution av en viss gruppenhet.

34. I detta syfte bör instituten ha infört arrangemang för att säkerställa fortsatt tillgång till relevanta operativa tillgångar i händelse av resolution eller omorganisation av en legal enhet i en grupp genom resolutionsresilienta leasing- eller licensieringskontrakt. Om detta inte kan säkerställas på ett tillfredsställande sätt kan instituten se till att dessa tillgångar ägs eller leasas av det företag inom gruppen eller den reglerade enhet som tillhandahåller de delade kritiska tjänsterna. I annat fall kan avtalsbestämmelser för att säkerställa åtkomst övervägas.

Styrning för operativ kontinuitet

35. Instituterna bör ha lämpliga styrningsstrukturer för att hantera och säkerställa efterlevnad av interna riktlinjer för servicenivåavtal. När det gäller relevanta tjänster bör instituten, oberoende av om de tillhandahålls inom gruppen eller av tredje part, ha tydligt definierade rapporteringsvägar för att i god tid övervaka att de efterlever servicenivåavtalen samt kunna vidta lämpliga åtgärder när så behövs.

36. Instituterna bör säkerställa att kontinuitetsplanering och beredskapsarrangemang för relevanta tjänsteleverantörer tar hänsyn till resolutionsrelaterade villkor och är ändamålsenliga för att säkerställa att tjänster fortsätter att tillhandahållas vid resolution, utan att behöva förlita sig på personal från affärsområden som kanske inte längre ingår i samma institut/grupp till följd av resolution.

37. Instituterna bör ha en snabb och effektiv beslutsprocess som inkluderar sådant som kan påverka operativ kontinuitet, inbegripet, men inte begränsat till, följande delar:

- a. Aktivering av kontinuitetsplaner och/eller beredskapsarrangemang vid resolution och vid eventuell påföljande omorganisation.
- b. Tilldelning av åtkomsträttigheter för reservpersonal och en potentiell särskild förvaltare enligt artikel 35 i direktiv 2014/59/EU.
- c. Relevanta tjänsteleverantörers tillgång till potentiell förfinansiering.
- d. Kommunikation avseende operativ kontinuitet till myndigheten och inom gruppen för att stödja eventuella omstruktureringar och till de experter som utarbetar en omorganiseringsplan för verksamheten.

4.1.2 Tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer (FMI:er)

38. Instituterna bör ha infört arrangemang för att säkerställa fortsatt tillgång till clearing-, betalnings-, avvecklings- och förvaringstjänster och andra tjänster som tillhandahålls av

finansmarknadsinfrastrukturer¹¹ och finansmarknadsinfrastrukturens intermediärer¹² för att undvika störningar inför och under resolution och bidra till att återställa stabiliteten och marknadens förtroende efter resolution.

Identifiering av finansmarknadsinfrastrukturelationer

39. Instituterna bör identifiera alla relationer de har med finansmarknadsinfrastrukturer och finansmarknadsinfrastrukturens intermediärer. De nyckelsystem och den personal som krävs för att bibehålla tillgången till finansmarknadsinfrastruktur tjänster bör också identifieras, och det bör finnas arrangemang för att se till att de förblir tillgängliga eller på ett trovärdigt sätt kan ersättas i en kris.
40. Instituterna bör ha en tydlig förståelse av medlemskapskraven och villkoren för fortsatt tillgång till kritiska och väsentliga finansmarknadsinfrastruktur tjänster inför och i resolution. Därför bör de identifiera skyldigheter enligt finansmarknadsinfrastrukturens regler och avtal, samt kontrollera om och vilka skyldigheter som skulle gälla för en potentiell efterträdare som uppstår till följd av resolution (broinstitut eller förvärvare). På motsvarande sätt bör de identifiera materiella skyldigheter enligt sina avtal med andra tjänsteleverantörer, vars tjänster är nödvändiga för att nyttja finansmarknadsinfrastrukturernas tjänster.
41. Instituterna bör veta hur de ska kommunicera med varje leverantör av finansmarknadsinfrastruktur tjänster under perioder av finansiell stress och se till att de kan tillhandahålla all ytterligare information som kan krävas för att underlätta tillgång.
42. Instituterna bör överväga de åtgärder, såsom ökade marginalsäkerhetskrav eller minskningar av utestående kreditramar, som finansmarknadsinfrastrukturer och finansmarknadsinfrastrukturers intermediärer sannolikt kommer att vidta, samt under vilka omständigheter, i vilken utsträckning och inom vilken tidsram (t.ex. intradag eller inom några få dagar) dessa kan vidtas. Dessutom bör instituten identifiera krav på att bidra med ytterligare belopp till fallissemangs- eller garantifonder, säkra ytterligare likviditetsåtaganden eller förfinansiera delar av eller alla betalnings- och avvecklingsskyldigheter i händelse av finansiell stress och resolution. En rimlig uppskattning av likviditetskrav som de kan ställas inför i olika stressscenarier bör lämnas till resolutionsmyndigheten, tillsammans med detaljerade relevanta uppgifter om kreditramar inklusive nyttjande av dessa och den historiska toppnoteringen i (intradags) likviditet eller användning av säkerheter under en given tidsperiod.
43. Instituterna bör bedöma effekterna av de sannolika åtgärder som identifierats (ökade krav, försämrade, avbruten eller uppsagd tillgång till finansmarknadsinfrastrukturen) på kritiska verksamheter och kärnaffärsområden.

¹¹ Finansmarknadsinfrastrukturer (FMI) ska tolkas enligt CPMI-Ioscos definition och omfattar därför åtminstone följande: betalningssystem, (internationella) värdepapperscentraler, system för värdepappersavveckling, centrala motparter, transaktionsregister. (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>)

¹² Enligt avsnitt C.7 i bilagan till BRRD.

Kartläggning och bedömning av relationer till finansmarknadsinfrastrukturer

44. Instituterna bör kartlägga relationerna med leverantörer av finansmarknadsinfrastrukturstjänster¹³ i förhållande till a) kritiska verksamheter, b) relevanta tjänster, c) kärnaffärsområden, d) legala enheter och e) tillsyns-, resolutions- eller andra behöriga myndigheter för leverantören av finansmarknadsinfrastrukturstjänsten, åtminstone i linje med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624.
45. Instituterna bör bedöma trovärdigheten i arrangemang med alternativa leverantörer om ett eventuellt avbrott i avtalsförhållandet med relevanta leverantörer av finansmarknadsinfrastrukturer väsentligt skulle kunna hindra genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin. Om alternativa arrangemang inte är bärkraftiga bör instituten överväga alternativa åtgärder för att minska risken för avbrott.
46. Instituterna bör föra en förteckning över de åtgärder som leverantörer av relevanta finansmarknadsinfrastrukturstjänster kan vidta för att avsluta, tillfälligt upphäva eller begränsa tillgången, eller andra åtgärder som skulle kunna inverka negativt på institutets tillgång till finansmarknadsinfrastrukturstjänster om dess medlemskrav inte uppfylls och konsekvenserna för institutet.

Användning av finansmarknadsinfrastrukturer och finansmarknadsinfrastrukturers intermediärer

47. Instituterna bör registrera transaktionsuppgifter avseende sina relevanta positioner vid, och användning av, relevanta leverantörer av finansmarknadsinfrastrukturstjänster som ska lämnas till den relevanta resolutionsmyndigheten inför resolution och på begäran kunna lämna mer detaljerade uppgifter och information till resolutionsmyndigheten. Dessa register bör ses över och uppdateras varje gång volymer eller positioner ändras väsentligt.

Beredskapsplanering

48. Instituterna bör utarbeta och uppdatera en beredskapsplan som beskriver hur de kommer att bibehålla tillgången till leverantörer av relevanta finansmarknadsinfrastrukturstjänster i stressade situationer, inför, under och efter resolution.
49. Instituterna bör se till att beredskapsplanerna innehåller en fullständig uppsättning möjliga åtgärder som varje relevant leverantör av finansmarknadsinfrastrukturstjänster skulle kunna vidta före och under resolution, samt institutens potentiella riskreducerande åtgärder. De bör också ange eventuella förväntade krav på säkerheter, likviditet eller information och hur institutet förväntas uppfylla dem.
50. Mer specifikt bör instituten se till att beredskapsplanerna bland annat anger följande:

¹³ Leverantörer av finansmarknadsinfrastrukturstjänster anses alternativt kritiska när de bedöms vara nödvändiga för att tillhandahålla en kritisk verksamhet och är nödvändiga när det är nödvändigt för fullgörandet av ett kärnaffärsområde. Kritiska och viktiga leverantörer av finansmarknadsinfrastrukturstjänster är relevanta leverantörer av finansmarknadsinfrastrukturstjänster.

- a. De åtgärder som leverantörer av finansmarknadsinfrastruktur tjänster förväntas vidta inför och i resolution.
- b. Den infrastruktur, de processer och de operativa arrangemang som institutet har infört för att säkerställa att de väsentliga skyldigheter som ingår i finansmarknadsinfrastrukturkontrakt och regelverk fortsätter att uppfyllas i syfte att bibehålla tillgången till relevanta finansmarknadsinfrastruktur tjänster.
- c. De åtgärder som institutet skulle vidta för att minska hoten mot utförandet av dess kritiska verksamheter och kärnaffärsområden i samband med avbruten eller försämrad tillgång, såsom aktiv hantering av exponeringar, förfinansiering av skyldigheter eller alternativa på förhand trovärdiga arrangemang och det sannolika resultatet av dessa åtgärder (effekt på kritiska verksamheter, kärnaffärsområden och kunder).
- d. Den metod som ligger till grund för uppskattningen av likviditetskraven under stress, inbegripet eventuella antaganden om den förväntade volymen av affärsverksamheten.
- e. Kommunikationsstrategin.

Kundportabilitet

51. Instituterna bör fastställa förutsättningar för kundportabilitet och tillhandahålla tillhörande information om centrala motparter, per central motpart och per segment där de fungerar som clearingmedlem, i enlighet med finansmarknadsinfrastrukturens processer och förfaranden. Detta innefattar information om separeringssystem och typ av kundkonton samt antalet kunder i olika kontostrukturer.

52. Institutens resurser och system bör upprätthålla aktuell information som snabbt kan tillhandahållas vid resolution för att säkerställa en smidig överföring av kundpositioner hos centrala motparter och kundtillgångar i värdepapperscentraler. Sådan information bör omfatta en förteckning över

- a. kunder för varje samlingskonto och de positioner, marginalsäkerheter och den säkerhetsmassa som mottagits från varje enskild kund på samlingskontot,
- b. kundpositioner, marginalsäkerheter och säkerhetsmassa som mottagits som säkerhet per enskild kund, och
- c. enskilda kundtillgångar som förvaras hos värdepapperscentralen.

Informationsutbyte och kommunikation mellan myndigheter

53. Resolutionsmyndigheterna för användare av finansmarknadsinfrastruktur tjänster bör försöka identifiera de relevanta myndigheterna för varje leverantör av relevanta

finansmarknadsinfrastruktur tjänster och samarbeta med dem för att diskutera hur resolution inverkar på finansmarknadsinfrastrukturer inom deras ansvarsområde.

54. Resolutionsmyndigheterna bör sträva efter att (med förbehåll för tillämplig lagstiftning om informationsutbyte och konfidentialitet) införa lämpliga arrangemang för informationsutbyte som även omfattar tidiga riskvarningar, mellan resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter för användare av finansmarknadsinfrastruktur tjänster och relevanta myndigheter för leverantörer av relevanta finansmarknadsinfrastruktur tjänster.

4.1.3 Styrning vid resolutionsplanering

55. Institutens ledningsorgan bör säkerställa att ett institut efterlever dessa riktlinjer när det gäller resolutionsplanering, medan en verkställande direktör i den mening som avses i artikel 91 i direktiv 2013/36/EU bör utses till ansvarig för institutets resolutionsplanering.

56. Den verkställande direktör som avses i föregående punkt bör åtminstone ansvara för att

- a. säkerställa ett korrekt och snabbt tillhandahållande av den information som krävs för att utarbeta institutets resolutionsplan,
- b. säkerställa att institutet uppfyller och fortsätter att uppfylla kraven på resolutionsplanering,
- c. säkerställa att resolutionsplaneringen integreras i institutets övergripande styrprocesser,
- d. vid behov ändra befintliga kommittéer eller inrätta nya kommittéer för att stödja resolutionsarbetet,
- e. godkänna de viktigaste leverablerna och säkerställa lämpliga delegeringsarrangemang i detta avseende, som en del av lämpliga interna kontroll- och säkerhetsmekanismer (till exempel för resolutionsrapporteringen),
- f. regelbundet uppdatera de övriga ledamöterna i ledningsorganet och tillsynsorganet om läget för resolutionsplaneringen och institutets resolutionsbarhet, vilket dokumenteras med hjälp av protokoll,
- g. säkerställa lämplig budgetering och personal för resolutionsverksamhet; i synnerhet, men inte begränsat till, en enhet i en grupp med huvudkontor i ett tredjeland: Denna verkställande direktör säkerställer anställning av personal med kunskap om lokala förhållanden och särskild personal för resolutionsplanering som är aktivt involverad i och bidrar till den övergripande gruppresolutionsplaneringen, med förmåga att tillhandahålla effektivt stöd i ett gruppresolutionsscenario, och

- h. identifiera den person i företagsledningen på hög nivå som utsetts av institutionerna enligt punkt 57.

57. Institutet bör utse en erfaren person i företagsledningen på hög nivå som ansvarar för att genomföra, förvalta och samordna arbetsprogrammet för (intern) resolutionsplanering/resolutionsbarhetsarbetet.

58. Den erfarna personen i företagsledningen på hög nivå bör

- a. samordna och hantera resolutionsarbetet, inbegripet förberedelse av arbetsgruppsmöten, ifyllande av frågeformulär och andra begäranden från resolutionsmyndigheter,
- b. tillsammans med sitt team fungera som huvudsaklig kontaktpunkt för resolutionsmyndigheten/resolutionsmyndigheterna för att säkerställa ett samordnat förfarande för resolutionsplanering och som huvudsaklig kontaktpunkt för genomförandet av resolutionsstrategin i hela gruppen,
- c. säkerställa en konsekvent och välorganiserad kommunikation med resolutionsmyndigheterna,
- d. samordna det operativa genomförandet av resolutionsstrategin (förberedelse och testning av de relevanta stegen för genomförandet av strategin i samband med resolutionsplanering) och delta i övningar för att testa och utvärdera institutets operativa beredskap, och
- e. vid behov inrätta särskilda arbetsflöden för att ta itu med resolutionsfrågor.

59. Styrningsprocesserna och styrarrangemangen bör säkerställa att resolutionsplaneringen integreras i den övergripande förvaltningsramen för institut och stödjer förberedandet och genomförandet av resolutionsstrategin.

60. Institutet bör

- a. säkerställa att resolutionsverksamheten är tillräckligt bemannad för att säkerställa att beslut i samband med resolution före, under och efter ett resolutionstillfälle kan fattas utan dröjsmål,
- b. fastställa tydliga ansvarsgränser, inbegripet rapporteringsvägar och eskaleringsförfaranden till, och med, styrelseledamöter och godkännandeförfaranden, för både resolutionsplanering och krishantering (såsom genomförandet av resolutionsbeslutet eller kommunikation med relevanta intressentgrupper), som alla dokumenteras i särskilda policy- och förfarandedokument (inklusive handlingsplan),

- c. säkerställa att strategiska beslut tar hänsyn till resolutionsrelaterade sammanlänkningar som påverkar möjligheten till resolution (t.ex. verksamheter avseende sammanslagning och förvärv, omstrukturering av legala enheter, ändringar av bokningsmodellen, användning av gruppinterna garantier eller förändringar av it-miljön),
- d. utan dröjsmål informera resolutionsmyndigheterna om väsentliga planerade ändringar av som till exempel affärsmodellen, organisationen, den operativa strukturen (inklusive ändringar av -infrastrukturen) och styrningen som påverkar resolutionsplaneringen eller genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin och möjligheten till resolution,
- e. säkerställa ett effektivt informationsflöde om resolutionsfrågor mellan styrelsen, den ansvariga personen i företagsledningen på högre nivå och all annan relevant personal, så att de kan utföra sina respektive uppgifter före, under och efter resolutionstillfället,
- f. säkerställa att gruppinterna leverantörer av relevanta tjänster har sin egen styrningsstruktur och tydligt definierade rapporteringsvägar, inte i alltför hög grad förlitar sig på högre tjänstemän som är anställda av andra gruppenheter, har beredskapsarrangemang för att säkerställa att relevanta tjänster fortsätter att tillhandahållas vid resolution och att tillhandahållandet av relevanta tjänster inom gruppen är strukturerat för att undvika förmånsbehandling vid fallissemang eller resolution av en gruppenhet, och
- g. när det gäller en grupp med huvudkontor i ett tredjeland, se till att enheten är väl bemannad och att dess ledning är väl informerad om gruppresolutionsstrategin, inbegripet beslutsprocesserna/beslutsförfarandena i en kris, och att den kan balansera beslutsfattandet i den grupp som har sitt huvudkontor i ett tredjeland inom den löpande verksamheten, genom att beakta möjligheten till resolution av lokala enheter.

61. Institutet bör inrätta en kvalitetssäkringsprocess för att säkerställa att den information som skickas till resolutionsmyndigheterna för resolutionsplaneringsändamål är fullständig och korrekt. Resolutionsrelevant information och planer som fastställts av institutet bör också regelbundet ses över genom internrevision.

62. Institutet bör

- a. ha arrangemang som säkerställer att uppgifterna är fullständiga och korrekta,
- b. säkerställa att resolutionsrelevant information regelbundet ses över av internrevisionen (resolutionsplaneringen ingår i den årliga revisionsplanen),

- c. se till att revisionskommittén övervakar effektiviteten i institutets interna kvalitetskontroll och tar emot och beaktar revisionsrapporter, och
- d. se till att revisionskommittén eller annat organ regelbundet ser över dessa arrangemang.

4.2 Minimikrav avseende finansiella medel enligt artikel 28 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075

4.2.1 Finansiering och likviditet i resolution

Likviditetsanalys

63. Instituterna bör identifiera de enheter och valutor som de anser vara väsentliga¹⁴ på grund av likviditet och de potentiella lokaliseringarna av likviditetsrisker inom gruppen. När instituten identifierar väsentliga enheter bör de inkludera alla relevanta legala enheter enligt definitionen i artikel 2.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1624, men även beakta varje avgörande roll i tillhandahållandet av finansiering, såsom tillgång till centralbanksfaciliteter.
64. Instituterna bör demonstrera sin förmåga att mäta och rapportera sin likviditetsposition med kort varsel och ha kapacitet att utföra likviditetsanalyser av aktuella positioner på nivån för väsentliga enheter och gruppen för väsentliga valutor, enligt artikel 415.2 i förordning (EU) nr 575/2013. De bör också kunna bekräfta att varje icke-väsentlig enhets likviditetsbehov och de förpliktelser som uppstår i varje icke-väsentlig valuta inte utgör en risk för institutets likviditetsposition vid resolution.
65. Instituterna bör identifiera vad som driver likviditetsutflödena innan resolution och i resolution. Vid identifieringen av vad som driver utflödena bör instituten beakta kriser av olika slag.
66. Instituterna bör säkerställa att den likviditetsanalys som nämns i punkt 68 uppdateras vid behov på nivån för väsentliga enheter, och instituten bör utan dröjsmål kunna lämna sådan information till resolutionsmyndigheterna, i syfte att beskriva möjliga likviditetskällor som kan underlätta för resolution, enligt avsnitt B.20 i bilagan till direktiv 2014/59/EU.
67. Instituterna bör rapportera de mått som anges i punkt 68 på resolutionsgrupp-nivå, för varje väsentlig legal enhet¹⁵ och, i förekommande fall, för specifika filialer inom resolutionsgruppen, i aggregerad form, på individuell nivå och per väsentlig valuta. Dessutom bör instituten i detalj

¹⁴ För dessa ändamål anses väsentliga valutor vara de valutor för vilka separata rapporter krävs enligt artikel 415.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁵ Identifieras enligt punkt 66.

redogöra för de antaganden som de förlitar sig på när de prognostiserar värdet på den totala utjämningskapaciteten.

68. Instituterna bör simulera kassaflöden för poster inom och utanför balansräkningen och den totala utjämningskapaciteten enligt olika resolutionsscenarier:

- a. För resolutionsgruppen, för varje väsentlig legal enhet och, i förekommande fall, för specifika filialer inom resolutionsgruppen på individuell nivå.
- b. På aggregerad nivå i rapporteringsvalutan och för varje väsentlig valuta, inklusive alla valutor som är relevanta för institutens deltagande i finansmarknadsinfrastrukturer.
- c. Under fler tidsperioder, från dagslån till en tillräcklig tidshorisont efter resolution (t.ex. sex månader).

69. Vid uppskattningen av vilket likviditets- och finansieringsbehov som finns för genomförandet av resolutionsstrategin, såsom nämns i punkt 68, bör instituten vara särskilt uppmärksamma på följande:

- a. Legala, regleringsmässiga och operativa hinder för överföring av likviditet, särskilt inom gruppen.
- b. Skyldigheter i samband med betalnings-, clearing- och avvecklingsverksamhet, inbegripet förändringar i likviditetsefterfrågan och de källor som krävs för att uppfylla dessa skyldigheter, samt potentiella likviditetseffekter av negativa åtgärder som vidtas av finansmarknadsinfrastrukturer eller FMI-intermediärer.
- c. Krav på motparter och säkerheter, inbegripet sådana som härrör från medlemskap i centrala motparter och finansmarknadsinfrastruktur, såsom ökade krav på initiala marginalsäkerheter eller tilläggsmarginälsäkerheter för finansiella instrument vid och efter resolutionstillfället.
- d. Avtalsenliga avstängnings-, uppsägnings- och kvittningsrättigheter som motparter kan ha rätt att utöva om institutet försätts i resolution.
- e. Likviditetsflöden mellan resolutionsgruppen och gruppenheter utanför resolutionsgruppen och huruvida dessa skulle behöva analyseras enligt armlängdsprincipen och bedöma deras rättsliga stabilitet vid resolution.
- f. Rättsliga och operativa hinder för att utan varsel pantsätta tillgängliga säkerheter.
- g. Minsta och högsta intradagslikviditetsbehov, rörelsekostnader och behov av rörelsekapital.

- h. Tillgängliga centralbankslikviditetsfaciliteter och tillhörande villkor för tillgång och återbetalning.

Mobilisering av tillgångar och andra privata resurser

70. Instituterna bör ha kapacitet att

- a. identifiera alla tillgångar som potentiellt skulle kunna klassificeras som säkerheter som är godtagbara för att stödja finansiering vid resolution,
- b. göra åtskillnad mellan intecknade och icke intecknade tillgångar och fastställa lagliga rättigheter till både pantsatta och icke pantsatta säkerheter,
- c. övervaka tillgängliga och icke intecknade säkerheter på resolutionsgruppnivå och för varje väsentlig legal enhet eller filial inom resolutionsgruppen på individuell nivå, för varje väsentlig valuta, och
- d. rapportera information om tillgängliga säkerheter på detaljerad nivå (inklusive om centralbankens godtagbarhet, valuta, typ av tillgångar, belägenhet, kreditkvalitet), även under snabbt föränderliga förhållanden.

71. Instituterna bör operationalisera mobiliseringen av säkerheter, utveckla och dokumentera alla nödvändiga operativa steg, inbegripet tidshorizonten och styrningsprocesserna, även för att mobilisera säkerheter som kan finnas i dotterföretag och/eller filialer som är verksamma i olika valutor. Mobiliseringen av tillgängliga säkerheter bör bedömas, och dess effektivitet och operativa stabilitet bör utvärderas och testas regelbundet (minst en gång per år) för att till exempel omfatta möjligheten att sälja, repa eller låna mot vissa tillgångar. Instituterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt hinder för förflyttning av medel och rättsliga hinder i utländska jurisdiktioner. I detta syfte bör instituten ha kapacitet att beräkna och rapportera beloppet för tillgångar som är fritt överförbara inom gruppen, och även ta hänsyn till behovet av att uppfylla lokala lagstadgade krav och tillgodose operativa likviditetsbehov.

Tillgång till ordinarie centralbanksfaciliteter

72. Instituterna bör ta hänsyn till deras behov och förmåga att monetarisera säkerheter med tredje part, inbegripet eventuella behov eller förmåga att begära likviditet från ordinarie centralbanksfaciliteter.

73. Instituterna bör säkerställa att villkoren för tillträde till ordinarie centralbanksfaciliteter för väsentliga legala enheter i ett institut under resolution också beaktas, inbegripet minimikrav som ska uppfyllas, krav på säkerheter, varaktighet eller andra villkor.

74. Instituterna bör kunna lämna information om belopp och placering inom gruppen för tillgångar som kan förväntas vara kvalificerade som säkerhet för centralbanksfaciliteter, enligt artikel 29.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075.

Gränsöverskridande samarbete

75. Vid gränsöverskridande gruppresolution bör resolutionsmyndigheterna på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag samarbeta för att stödja ett konsekvent och effektivt genomförande av gruppomfattande och lokala finansieringsplaner för resolution.

4.3 Minimikrav för informationssystem enligt artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075

4.3.1 Testning av informationssystem

76. Genom dessa riktlinjer införs ett antal villkor för att institut ska kunna tillhandahålla relevant information till resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål. Detta gäller särskilt operativ kontinuitet samt finansiering och likviditet i resolution. Instituterna bör organisera övningar för att visa att de har den kapacitet som nämns i avsnitten 4.1.1, 4.2.1 och 4.3.2. I takt med att kapaciteten byggs upp bör dessa övningar äga rum regelbundet tills resolutionsmyndigheten är nöjd och beslutar att minska frekvensen.

4.3.2 Ledningsinformationssystem för värdering

77. Instituterna bör ha kapacitet (inbegripet ledningsinformationssystem och teknisk infrastruktur) att stödja ett snabbt tillhandahållande av värderingsuppgifter på en tillräckligt detaljerad nivå för att göra det möjligt att genomföra värderingar inom en lämplig tidsram. Denna kapacitet anges i kapitlet om ledningsinformationssystem i EBA:s värderingshandbok¹⁶.

4.4 Minimikrav avseende gränsöverskridande frågor enligt artikel 30 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075

4.4.1 Avtalsenligt erkännande av befogenheter avseende skuldnedskrivning och att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter i resolution

78. Instituterna bör kunna tillhandahålla en förteckning över avtal som ingåtts enligt tredjelandslagstiftning. Denna förteckning bör identifiera motparten, institutens skyldigheter och huruvida kontraktet är undantaget från eller är ogörligt¹⁷ för avtalsenligt erkännande eller huruvida det har inkluderat villkoren för avtalsenligt erkännande av befogenheter avseende

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁷ I den mån det är möjligt.

skuldnedskrivning och att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter i resolution enligt artiklarna 55 respektive 71a i direktiv 2014/59/EU.

79. När resolutionsmyndigheterna övervakar institutens efterlevnad av artikel 71.7 i direktiv 2014/59/EU bör de, med beaktande av den nationella rättsliga bakgrunden, överväga de lämpligaste metoderna

- a. att skicka brev till berörda institut,
- b. publicera/sprida en promemoria till instituten,
- c. offentliggöra förväntningarna på att instituten måste uppfylla kravet,
- d. utfärda administrativa beslut/förelägganden,
- e. utfärda nya (lokala) förordningar/lagar.

80. Instituterna bör göra självutvärderingar och meddela om de kan tillhandahålla de uppgifter som krävs i korrekt format och enligt föreskriven tidsplan.

81. Resolutionsmyndigheterna bör vidare kontrollera att de villkor som avses i punkterna 78 och 80 är uppfyllda med hjälp av följande metoder, beroende på vad som är lämpligt:

- a. Begära att uppgifterna levereras i ett förutbestämt format med vissa tidsintervall. Detta kan undersökas ytterligare med en särskild begäran om att testa institutets förmåga att leverera de begärda uppgifterna på kort tid.
- b. Begära att instituten genomför en gap-analys av den information som samlas in och finns tillgänglig i deras system jämfört med den minimiuppsättning information som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712¹⁸.
- c. Utse institutets internrevisionsfunktion till att kontrollera efterlevnaden. På grundval av denna granskning vidarebefordras ett utlåtande till resolutionsmyndigheten med resultatet av översynen.
- d. Anordna övningar.

Skyldigheter för myndigheter i resolutionskollegier

82. För att effektivt följa upp möjligheten till resolution i kollegierna bör resolutionsmyndigheterna vid varje årligt möte lämna en uppdatering om de framsteg som gjorts i varje jurisdiktion under den senaste resolutionsplaneringscykeln och tillhandahålla en

¹⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712 av den 7 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar den information om finansiella avtal som de detaljerade registren minst bör innehålla och under vilka omständigheter kravet bör ställas (EUT L 258, 24.9.2016, s. 1).

tidsplan för genomförandet av de krav som anges i dessa riktlinjer. En mall finns i bilaga 2 till dessa riktlinjer för att följa upp framstegen.

4.5 Genomförande av resolution

83. Instituterna bör, i samordning med resolutionsmyndigheterna, beskriva alla operativa aspekter av, och operativa åtgärder som är nödvändiga för, resolutionsstrategin så som det anges i detta avsnitt av dessa riktlinjer i handlingsplaner (inbegripet ansvar, eskaleringsförfaranden, kvalitetssäkring och alla relevanta regelverk) samt regelbundet utvärdera och testa dessa aspekter genom övningar. I dessa handlingsplaner bör instituten också täcka lämpliga scenarier och beskriva alla relevanta interna bestämmelser.

84. Eftersom de operativa aspekterna av resolutionsstrategin främst är kopplade till det eller de verktyg som ska användas och berör flera av de förväntningar som beskrivs i följande kapitel, bör instituten demonstrera testnings- och operationaliseringskapacitet såsom beskrivs närmare nedan i dessa riktlinjer.

4.5.1 Mekanism för skuldnedskrivning

Utarbetning av de externa aspekterna av skuldnedskrivningsmekanismen

85. Eftersom det externa genomförandet av skuldnedskrivning involverar olika parter i branschen bör resolutionsmyndigheterna samarbeta med alla relevanta parter, och som ett minimum med institut, marknadsinfrastrukturer och andra relevanta myndigheter. Institut och resolutionsmyndigheter bör samarbeta för att utforma en trovärdig skuldnedskrivningsmekanism.

86. Institut, som aktivt bör stödja de berörda myndigheterna, bör se till att denna skuldnedskrivningsmekanism är operativt tillämplig på dem. De bör därför i en handlingsplan fastställa en process för genomförandet av skuldnedskrivningsmekanismen som är förenlig med tillämpligt nationellt regelverk samt belysa hur denna process

- a. hanterar upphörande, annullering eller tillfälligt upphävande av noteringar eller handel med värdepapper,
- b. hanterar risken för icke avvecklade transaktioner¹⁹,
- c. hanterar notering eller upptagande till handel av nya värdepapper eller andra fordringar,

¹⁹ Resolution kan ske medan värdepapperstransaktioner har ägt rum men ännu inte har avvecklats.

- d. gör det möjligt att leverera eget kapital till borgenärer vars skulder skrivits ned,
- e. redovisar potentiella justeringar som kan krävas i ett senare skede när hela omfattningen av institutets förluster är känd, t.ex. baserat på resultatet av den slutliga värderingen, och
- f. gör det möjligt att göra anspråk på eventuellt återstående eget kapital efter den inledande skuldnedskrivningsperioden. Nya aktieägare eller nya ägare av det egna kapitalet kanske inte omedelbart identifieras och kontaktas under det tidiga skedet av skuldnedskrivningen; därför bör skuldnedskrivningsmekanismen göra det möjligt för dem att hävda sina rättigheter i ett senare skede,
- g. uppfyller sina skyldigheter att lämna uppgifter enligt förordning (EU) nr 596/2014²⁰.

87. För gränsöverskridande grupper bör hem- och värdlandsmyndigheternas roller i skuldnedskrivningsprocessen fastställas på förhand i resolutionskollegier/krishanteringsgrupper.

Utarbetning av de interna aspekterna av skuldnedskrivningsmekanismen

88. Institutet bör i en handlingsplan beakta alla interna aspekter av skuldnedskrivningen, tidsplanen, de interna processer som säkerställer att förluster överförs till resolutionsenheten, de individuella stegen för nedskrivning och konvertering per typ av instrument.
89. Institutet bör i en handlingsplan fastställa hur de kommer att kunna förmedla den information som krävs för värderingsändamål enligt avsnitt 4.3.2 i dessa riktlinjer och för skuldnedskrivningen.
90. Institutet bör visa hur de skulle kunna uppdatera sin balansräkning på grundval av den preliminära värderingen med kort varsel, t.ex. under resolutionshelgen.
91. När institutet utarbetar de interna aspekterna av skuldnedskrivning bör de åtminstone beakta följande aspekter: rättsliga hinder, redovisningshinder, skatteeffekter, instrumentspecifika egenskaper, specialföretag, säkringar, upplupen ränta, skulder som innehas av institutet självt och justeringar av antaganden.

4.5.2 Omstrukturering

92. Efter det att beslutet om en resolutionsåtgärd har fattats kommer det sannolikt att krävas att nödvändiga åtgärder vidtas för omstrukturering för att på ett ändamålsenligt och heltäckande sätt återställa ett instituts långsiktiga livskraft. Dessa behov skulle omfatta både behov av omstrukturering i syfte att återställa företagets långsiktiga livskraft och omstrukturering av

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen)

modellen för tillhandahållande av tjänster vid överföring till en förvärvare eller ett broinstitut eller uppdelning av en del av gruppen, till exempel vid en strategi med flera ingångspunkter.

Kapacitet som ligger till grund för utarbetandet av omstruktureringsplanen

93. Institutet bör ha en styrningsprocess för omstruktureringsplanen enligt artikel 52 i direktiv 2014/59/EU och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1400²¹ som ska antas vid behov. Styrningsprocessen bör säkerställa att institutets alla affärsområden, enheter och organ involveras på lämpligt sätt.
94. Institutet bör visa att de har en tydlig förståelse av det samordningsarrangemang som ingått mellan resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna enligt avdelning III i EBA:s riktlinjer om omorganiseringsplaner för verksamheten enligt direktiv 2014/59/EU²².
95. Institutet bör ha infört ett förfarande för översändande av omstruktureringsplanen till resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna, vilket kommer att göra det möjligt för dessa myndigheter att snabbt bedöma dess långsiktiga livskraft enligt artikel 4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1400. I denna process bör det anges på vilket sätt de behöriga myndigheternas och resolutionsmyndigheternas kommentarer och frågor om omstruktureringsplanen snabbt kommer att behandlas av institutet.
96. Institutet bör kunna visa hur omstruktureringsplanen skulle ändras efter resolutionsmyndighetens och de behöriga myndigheternas bedömning.

Identifiering av och planering för möjliga omstruktureringsalternativ

97. Alla inslag i en framtida omstruktureringsplan som förväntas, antingen som en central del i genomförandet av resolutionsstrategin, inbegripet eventuella inslag om operativ separering av delar av gruppen i händelse av flera ingångspunkter eller vid användning av avskiljandeverktyget, eller som med stor sannolikhet kommer att inträffa (såsom återhämtningsalternativ eller ordnad avveckling av komplexa portföljer), bör återspeglas i samordning med resolutionsmyndigheterna redan under resolutionsplaneringsfasen.
98. I synnerhet bör faktorer enligt artikel 2.1 c och artikel 2.2 samt en beskrivning på övergripande nivå av de potentiella finansieringskällor som förtecknas i artikel 3.1 b i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1400 beaktas i detta avseende.

Separerbarhet för att stödja resolution och omstrukturering

99. Om resolutionsstrategin eller på förhand identifierade omstruktureringsalternativ har identifierats enligt föregående avsnitt och föreskriver att vissa delar av ett institut eller en

²¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1400 av den 10 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn som specificerar minimiinnehålllet i en omstruktureringsplan för verksamheten och minimiinnehålllet i rapporterna om framstegen i genomförandet av planen (EUT L 228, 23.8.2016, s. 1).

²² EBA/GL/2015/21.

grupp ska avskiljas, bör instituten visa sin förmåga att göra detta snabbt. Detta gäller vanligtvis för ett effektivt genomförande av flera ingångspunkter och strategier som föreskriver överföring av delar av gruppen.

100. I förekommande fall bör instituten ha kapacitet att identifiera och separera portföljer med tillgångar. De bör på lämpligt sätt kunna para ihop dessa tillgångar och skulder och bör ägna särskild uppmärksamhet åt tillgångar som inte kan separeras från varandra, även med beaktande av vilka klasser av arrangemang som skyddas under den partiella överföringen av tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under resolution, enligt artikel 76 i direktiv 2014/59/EU och de ytterligare specifikationer som föreskrivs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/867²³.

101. För att visa att en resolutionsgrupp är avskiljbar inom ramen för en strategi med flera möjliga ingångar bör instituten, i samordning med resolutionsmyndigheterna, tydligt ange vad målmodellen är och hur den kommer att uppnås inom en rimlig tidsram. Om omstruktureringsplanen till exempel föreskriver en överföring av tillhandahållandet av relevanta tjänster från en enhet i den avvecklade gruppen till en tredjepartsleverantör eller till den separerade enheten, bör det tydligt visas hur detta kommer att uppnås och inom vilken tidsram. Detsamma gäller vid ianspråktagande av relevanta tjänster på nivån för den avvecklade enheten i händelse av resolution.

Förnyad auktorisation och godkännanden

102. Institutet bör, i samordning med resolutionsmyndigheterna, identifiera de relevanta tillsynsrelaterade och regulatoriska godkännanden och auktorisationer som de skulle behöva för att genomföra resolutionsåtgärden och, i den mån det är möjligt, fastställa förfaranden för att säkerställa att nödvändiga godkännanden och auktorisationer utfärdas i tid.

103. I synnerhet a) nyetablerade finansiella företag bör behöva ansöka om auktorisation för att bedriva reglerad verksamhet, b) blivande nya chefer och styrelseledamöter bör behöva erhålla lämpliga tillsynsgodkännanden, c) när det gäller strategier med flera ingångspunkter kan överenskommelser om utkontraktering med de tidigare enheterna i gruppen behöva godkännas och d) överföringen av kontroll till nya aktieägare kan utlösa en ändring av kontrollkraven (t.ex. tillsynsgodkännande av kvalificerade innehav).

104. För en sådan förnyad auktorisation och ett sådant godkännande bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter fastställa tydliga förfaranden för att möjliggöra en smidig samverkan och samordning mellan dem och med myndigheter för finansiell tillsyn.

105. Resolutionsmyndigheterna bör, i samordning med de relevanta behöriga myndigheterna, se över de omstruktureringsåtgärder som instituten föreslår. Inom ramen för en strategi med

²³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/867 av den 7 februari 2017 om klasser av arrangemang som ska skyddas vid en partiell egendomsöverföring enligt artikel 76 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (EUT L 131, 20.5.2017, s. 15).

flera ingångspunkter bör särskild uppmärksamhet ägnas åt genomförbarheten hos de operativa arrangemang som ska gälla efter resolution.

4.5.3 Styrning vid genomförande av resolution

106. Instituterna bör ha infört styrningsförfaranden för att stödja beslut i rätt tid vid resolution för att resolutionsmyndigheterna effektivt ska kunna förbereda och genomföra resolutionsstrategin utan dröjsmål, vilket också möjliggör tillhandahållande av relevant information och effektiv tillsyn.

Institutets ledning och kontroll under resolution

107. Resolutionsmyndigheterna bör i resolutionsplanerna klargöra i) ansvarsområdena i institutets ledning och vilka befogenheter och ledningsrättigheter som får utövas av resolutionsmyndigheten, resolutionsförvaltaren (särskilda förvaltare som utsetts enligt artikel 35 i direktiv 2014/59/EU) och institutets ledning under resolutionsperioden och eventuella därpå följande omstruktureringar, och ii) institutets kontroll.

108. Vid en överföring eller ett broinstitut kan resolutionsmyndigheterna behöva ingå avtal om att styra centrala verksamheter i det operativa broinstitutet.

109. Resolutionsmyndigheterna bör överväga att informera marknaden om ramen för kontroll och förvaltning under skuldnedskrivningsperioden vid tidpunkten för resolution.

Entledigande och utnämning av företagsledning

110. Resolutionsmyndigheterna bör specificera möjligheterna att avsätta medlemmar i ledningsorganet och den verkställande ledningen och utse en ny ledning beroende på omständigheterna kring institutets fallissemang och eventuella åtgärder som institutet eller tillsynsmyndigheterna redan har vidtagit under återhämtningsfasen.

111. Resolutionsmyndigheterna bör kräva att instituten har alternativ och arrangemang för att behålla nyckelpersonal vid institutet (enligt vad som fastställts av instituten) vid resolution, inbegripet vid behov för att underlätta tillämpningen av resolutionsstrategin.

112. De behöriga myndigheterna bör i samarbete med resolutionsmyndigheterna specificera de kriterier som den nya ledningen förväntas uppfylla och vilken information, inriktning, auktorisation och dokumentation de kan behöva.

Överföring av kontroll till nya ägare och förvaltare

113. Resolutionsmyndigheterna bör utveckla en tydlig mekanism för att i) fastställa institutets nya ägarskap till följd av skuldnedskrivning, och ii) övergång till en stat där de nya ägarna utövar sina förvaltnings- och kontrollrättigheter.

114. En sådan mekanism bör offentliggöras på förhand (beroende på vad som är lämpligt) och betonas i meddelanden vid tidpunkten för resolutionen.

4.5.4 Kommunikation

115. Tydlig kommunikation av relevant information till borgenärer, marknadsaktörer och andra viktiga intressenter bör främja visshet och förutsägbarhet och därmed begränsa spridningseffekter och främja förtroendet för resolutionsåtgärderna.

Kommunikationsstrategi

116. Instituterna bör i samarbete med resolutionsmyndigheterna utarbeta en omfattande strategi för borgenärs- och marknadskommunikation för resolutionsperioden.

117. Instituterna bör ha en kommunikationsstrategi som behovenligt omfattar mallar för dokument, vanliga frågor och svar samt andra verktyg som ska användas i viktiga skeden av resolutionsperioden.

118. Instituterna bör identifiera kritiska externa och interna intressentgrupper som behöver informeras i resolutionsprocessen, inbegripet de intressentgrupper som anges i artikel 22.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 samt relevanta leverantörer av tjänster eller operativa tillgångar. En förteckning över de kritiska externa och interna intressenter som identifierats bör utarbetas och hållas uppdaterad så att den är i ett sådant skick att resolutionsmyndigheten kan ta del av den.

119. Instituterna bör utarbeta en riktad kommunikationsstrategi för de identifierade intressentgrupperna med på förhand hänsyn tagen till sekretessen.

120. För varje identifierad intressentgrupp bör kommunikationsplanerna innehålla de huvudbudskap (och detaljnivå för dessa budskap) som ska förmedlas för att främja förtroendet för institutet under hela resolutionen. Huvudbudskapen bör vara robusta, konsekventa och lättbegripliga och omfatta bland annat

- a. ett allmänt uttalande baserat på den grad av kommunikation som sannolikt skulle krävas enligt de resolutionsåtgärder som kan komma att vidtas, och
- b. information om resolutionens konsekvenser för respektive intressentgrupp i syfte att främja visshet och förutsägbarhet.

121. Instituterna bör fastställa när kommunikation med de identifierade intressenterna är nödvändig och fastställa en strategi och förfaranden för att förhindra potentiella informationsläckor.

122. Instituterna bör identifiera den kommunikationsansvarige (enhet/funktion som ansvarar för att utforma budskapet) och, om den är en annan, den enhet/funktion som ansvarar för att sprida informationen, tillsammans med effektiva kommunikationskanaler och den infrastruktur som

kommer att behövas och användas för att genomföra kommunikationsstrategin och sprida relevanta budskap.

123. Instituterna bör identifiera all kommunikation till marknadsaktörerna som de kan vara skyldiga att utföra enligt tillämpliga nationella rättsliga regler för offentliggörande.

Bilaga 1 – Tidsplan för resolution

124. Olika faser kan identifieras för utarbetandet och genomförandet av den valda resolutionsstrategin, i första hand enligt följande exempel: i) resolutionsplanering både av resolutionsmyndigheten (utarbetande av planen och bedömning av möjligheten till resolution) och av institutet (förbättring av möjligheten till resolution), ii) förberedelse för resolution, iii) "resolutionshelgen" och iv) avslutandet av resolutionen.
125. Resolutionsplaneringen omfattar en analys av institutens legala, finansiella och operativa strukturer, identifiering av kritiska verksamheter och tjänster samt en analys av institutens kapital- och finansieringsstrukturer, i syfte att utforma genomförbara och trovärdiga resolutionsstrategier. Detta inbegriper också en bedömning av i vilken utsträckning instituten är förberedda för genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin genom att identifiera resolutionshinder och, vid behov, utarbeta planer för att åtgärda sådana hinder.
126. I en förberedande fas för resolution förbereder de relevanta resolutionsmyndigheterna resolutionsförfarandet, med hjälp av oberoende värderingar som informerar dem om huruvida villkoren för tillämpning av resolution och skuldnedskrivning är uppfyllda, och vilka resolutionsverktyg som slutligen bör tillämpas. Förmågan hos institutens ledningsinformationssystem att tillhandahålla korrekt och aktuell information är avgörande för att dessa värderingar ska bli tillförlitliga och robusta.
127. "Resolutionshelgen" är den fas (helst när marknaderna är stängda, som namnet antyder) som inleds med fastställandet av att en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla och omfattar alla interna processer som krävs för att den relevanta behöriga myndigheten ska kunna genomföra resolution. Om skuldnedskrivningsverktyget tillämpas enskilt har instituten en månad på sig från tillämpningen av verktyget för att utarbeta en omstruktureringsplan för verksamheten för godkännande av resolutionsmyndigheten. För ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av resolutionsstrategin och den åtföljande omstruktureringsplanen måste instituten i så stor utsträckning som möjligt förutse och ha lämpliga styrformer, kommunikationsplaner och ledningsfunktioner.
128. Efter genomförandet av resolutionsåtgärder bör resolutionsmyndigheterna bedöma om det ekonomiska utfallet för berörda aktieägare och borgenärer skulle ha blivit bättre om instituten i stället avvecklats genom konkurs eller likvidation. Denna bedömning kommer att bygga på en annan oberoende värdering som gör det möjligt för resolutionsmyndigheten att besluta huruvida berörda aktieägare och borgenärer har rätt till någon ersättning.

Bilaga 2 – Mall för bedömning av möjlighet till resolution (se separat dokument)

Bilaga 3: Förteckning över de minimifält som ska ingå i databasen för avtal

Viktiga fält:

- 1) Identifierare [se CIR mall Z 8.00, 0005]
 - 2) Avtalets startdatum
 - 3) Slutdatum för avtalet
 - 4) Nästa datum för förlängning
 - 5) Avtalsparter och kontaktuppgifter (namn, registrerad adress, registreringsland, identifieringskod för juridiska personer eller organisationsnummer, i förekommande fall moderbolag) [se CIR mall Z 8.00, 0020–0050]
 - 6) Underleverantör (ja/nej)
 - 7) Del av gruppen [se CIR mall Z 8.00, 0060] (oavsett om tjänsten tillhandahålls inom eller utanför gruppen – J/N)
 - 8) Del av resolutionsgruppen (oavsett om tjänsten tillhandahålls inom eller utanför resolutionsgruppen – J/N)
 - 9) Gruppavdelning som ansvarar för hanteringen av de huvudsakliga transaktioner som omfattas av avtalet (namn och unik identifieringskod)
 - 10) Kort beskrivning av tjänsten
 - 11) Prisstrukturen är förutsägbar, transparent och fastställd enligt armlängdsprincipen (ja/nej)
 - 12) (Uppskattad) total årlig budgetkostnad för tjänsten eller pris om det är mer relevant
 - 13) Grad av kritikalitet (hög, medelhög, ska bedömas)
 - 14) Kritisk verksamhet för vilken tjänsten är relevant [se CIR mall Z 8.00, 0070–0080]
 - 15) Kärnaffärsområden för vilka tjänsten är relevant
 - 16) Resolutionsgrupp/resolutionsgrupper för vilka tjänsten är relevant (resolutionsgruppens namn)
-

- 17) Den alternativa tjänsteleverantörens namn
 - 18) Behörighet(-er) för avtalet eller tvistlösningsförfarandet, inbegripet överenskomna skiljedomsförfaranden, medling och skiljeförfarande eller intern tvistlösning
 - 19) Tillämplig lag [se CIR **2018/1624** mall Z 8.00, 0110]
 - 20) Land/länder där tjänsterna tillhandahålls (om det inte är samma land som leverantören är registrerad)
 - 21) Kontrakt som är motståndskraftiga mot resolution (enligt resolutionstålga egenskaper) (J/N/Delvis33)
 - 22) Påföljder vid avbrytande, avtalsbrott eller uppsägning, betalningsförseningar
 - 23) Utlösande faktor för förtida uppsägning
 - 24) Uppsägningstid för leverantören
 - 25) Varaktighet för stöd efter uppsägning (månader)
- Ytterligare fält
- 1) Samband mellan kontrakt (t.ex. korshänvisningar mellan servicenivåavtal och ramavtal)
 - 2) Betalningsvillkor (t.ex. förskottsbetalning/efterbetalning)
 - 3) Förekomst av klausuler om automatisk förnyelse (ja/nej)
 - 4) Kvantitativa prestationsmål för leverantören (t.ex. 10 licenser för XYZ)
 - 5) Kvalitativa prestationsmål
 - 6) Part/parter som får säga upp avtalet
 - 7) Beräknad tid för utbytbarhet [se CIR **2018/1624** mall Z 8.00, 0090]